

Ковалевська І.

Харківський національний університет імені В.Н.Каразіна, Україна

Методичний супровід навчання студентів у вищих навчальних закладах педагогічного спрямування

Сучасні педагогічні методи є досить різноманітними, тому педагоги ХХІ сторіччя мають оволодіти як методичними особливостями навчальної дисципліни так і суто технічними навичками роботи із апаратурою взаємодії при проведенні занять при дистанційній формі навчання в період пандемії [3].

Педагогічні технології досліджували В. Андрущенко, В. Бобрицька, І. Дичковська, О. Завидівська, О. Коваленко, В. Лозова, В. Реверс, Д. Сахала, О. Тарнопольський, Б. Твісс, В Хіпель та інші [1,2].

Навчальні заклади створювали програми для засвоєння педагогічними працівниками навичок роботи із мережею Інтернет, системами дистанційної освіти, текстовими редакторами та іншими зручними методами у режимі вечірніх семінарів при вищих навчальних закладах та під час планового підвищення кваліфікації педагогічних працівників. Старше покоління викладачів не мало під час навчання у вищому навчальному закладі стільки технічних ресурсів як нині. Саме вони зустрічаються із труднощами формату дистанційного навчання, оскільки значний відсоток з них свідомо не намагались засвоїти технічні ресурси сьогодення, сподіваючись на провірені методичні засоби. Проте нові умови життя вимагають змін у стилі професійної діяльності, її добовому режимі, системі обробки інформації та її систематизації, інших методів перевірки виконання домашніх завдань, форм контролю тощо. Як будь-яка нова поведінкова професійна звичка, вміння та навичка такі дії проходять всі етапи прийняття, формування та відтворення в діяльності.

Але існує протиріччя в тому, що підготовка покоління вчителів в двадцяті роки ХХІ сторіччя має містити як наочні методів при навчанні в класі, так і до

інтерактивних методів навчання на далекій відстані. Першим аспектом причини є відсутність систематизованих методичних засобів серед працівників вищих навчальних закладів, лише в деяких існують окремі програми дистанційної підготовки фахівців. Другим аспектом є відсутність супроводу засвоєння педагогічними працівниками нових технічних навичок. Третім аспектом є недостатня представленість навчальних матеріалів у програмах підготовки фахівців, які будуть працювати педагогічними працівниками, оскільки країна потрапила у критичний епідеміологічний стан нещодавно, а програми створювалися декілька років тому без урахування можливих соціальних змін світового масштабу. Питання буде шукати свого рішення. Потрібні навчальні курси, що поєднують методи в цілому та висвітлять особливості такої складної комбінованої діяльності.

Наприклад, при перевірці домашнього завдання учнями в класичному варіанті навчання було результатом виправлення помилок на аркушах та оцінки загального результату. Дистанційна форма навчання надає декілька варіантів перевірки домашніх завдань, такі як надсилання фотографії зошита з рішенням домашніх завдань, написання у текстових редакторах, якщо предмет гуманітарного напрямку або формат нахшталт «pdf», коли можливо на малюнку, тексті або формулах написати вірне рішення, якщо десь зроблено помилку в ході виконання завдання.

Нами було проведено невелике опитування вчителів загальноосвітніх шкіл восени 2020 року. Питання були досить простими: «Як вплинуло на вас дистанційне навчання в цьому році?», «Чи подобається вам така форма проведення уроків?», ми залишили ризики для коментарів як третє запитання.

Анкетування дало наступні результати. Спочатку майже всім вчителям сподобалась форма роботи. Протягом місяця або двох вже виявлялись незручні моменти. Перевірка домашніх завдань схожа на перегляд фотографій, а написання коментарів щодо поліпшення виконання потребувала написання в формі листування. Все це забирає багато часу, значно більше ніж у навчанні в класі. Ще виниклі моменти, пов'язані із тим, що до вчителів стали телефонувати

протягом всього дня, у вечірні та навіть нічні години. Те ж саме стосувалось і відповідях у «чатах», де учні та їх батьки пишуть запитання щодо незрозумілих складних завдань. Подібні ситуації відбуваються у вищих навчальних закладах, коли групові методи навчання студентів супроводжуються індивідуальними консультаціями та спілкуванням про окреме виконане завдання.

Можливо навчання майбутнього при дистанційному форматі змінить вектор в бік самостійної мотивації учнів та студентів, коли вони будуть порівнювати виконане домашнє завдання із вірним зразком на екрані комп'ютера або телефона та робити додаткові вправи при поганому засвоєнні матеріалу. Одним з варіантів рішення оптимізації перевірки завдань та роботи над помилками, на нашу думку, є форма занять в онлайн-режимі, що збирає учасників на урок або годину, де висвітлюються типові помилки, зроблені учнями та студентами.

Навчальні дисципліни для майбутніх педагогів мають містити такі практичні знання як методи роботи з комп'ютером та іншими технічними засобами супроводу процесу викладання, часові нормативи роботи, узгоджені із охороною праці вчителя, оскільки є надмірне навантаження на органи зору швидко призведе до його зниження. Також мають бути блоки інформації, спрямовані на особливості спілкування у віртуальному просторі та етики взаємин.

Список використаних джерел

1. Бобрицька В.І. Формування здорового способу життя у майбутніх учителів: Монографія. – Полтава: ТОВ «Поліграфічний центр «Скайтек», 2006. – 432с.
2. Завидівська О.І. Основи здоров'яорієнтованого управління: навч. – метод. посіб / О.І. Завидівська; Львів: Простір-М, 2020. – 274 с.
3. Загальнодержавна програма «Здоров'я – 2020: український вимір» // [(Електронний ресурс)]. – www.moz.gov.ua